

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 847906/4

בבית הדין הרבני האזורי חיפה

לפני כבוד הדיינים:

הרב דניאל אדרי – אב"ד, הרב אלעד עלי, הרב משה זאדה

התובע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד דינה פוליטי)

נגד

הנתבעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד זיו גרובר)

הנדון: חלוקת רכוש וכתובה

פסק דין

רקע

הצדדים נישאו בתאריך כ"ט בכסלו תשס"ד (24.12.03) ומנישואין אלו נולדו לצדדים ארבעה ילדים [ע'], [ד'], ושני תאומים – [א'] ו[ר'].

בחודש מרץ 2011 עזבה האישה את דירת המגורים של הצדדים, לקחה עימה את הילדים ועברה להתגורר בבית הוריה.

בתאריך כ"ח באדר ב' תשע"א (3.4.11) הגיש הבעל לבית הדין תביעת גירושין כרוכה.

הצדדים התגרשו בד' באב תשע"ו (8.8.16).

יש לציין שבעידוד בית הדין, בתאריך א' באייר תשע"ז (27.4.17) נעשה ניסיון שהצדדים יחזרו לזוגיות, ניסיון שלא עלה יפה.

סך הכתובה שהתחייב הבעל לאישה הוא חמש מאות וחמישים אלף חמש מאות חמישים וחמש ש"ח (555,555) ובפני בית הדין עומדת תביעת האישה לכתובתה ותביעת הרכוש לאיזון משאבים.

טענות הצדדים בעניין הרכוש

בתאריך כ"ג בחשון תשע"ו (5.11.2015) התקבלה חוות דעת אקטואר בחוות הדעת נכתב:

א. אפשרות הראשונה: על הבעל להעביר לאישה סך של 438,935 ש"ח.

ב. אפשרות השנייה: על הבעל להעביר לאישה היום סך של 315,491 ש"ח ובתאריך 31.3.2016 סך של 16,670 ש"ח. בעת הפרישה של האישה מעבודתה עליה להעביר לבעל סך של 1,682 ש"ח. בנוסף לאמור, על האישה להעביר לבעל סך של 33.5% מהפנסיה שלה ועל הבעל להעביר לאישה סך של 50% מהפנסיה בקרן מבטחים וסך של 25.7% מהפנסיה בפניקס.

על חוות דעת האקטואר התקבלו הערות של הצדדים לגבי חשבונות הבנק של הצדדים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

תגובת האקטואר התקבלה בתאריך י"ד בשבט תשע"ו (24.1.2016) ולצדדים נקבע תאריך לדיון בהערות הצדדים ובתגובת האקטואר.

לבקשת הצדדים הדיון נדחה ונקבע לתאריך ח' בתמוז תשע"ו (14.7.2016). בדיון העלו הצדדים את השגותיהם לעניין חוות דעת האקטואר.

באת כוח הבעל טענה (שורה 56 והלאה לפרוטוקול) שישנם כספים של הבעל שנצברו קודם הנישואין והיו בחשבונו הפרטי ולאחר הקרע בין הצדדים הועברו לחשכון אחר של הבעל, לגבי כספים אלו לא הייתה כוונת שיתוף ולכן הם צריכים להיות של הבעל בלבד, מדובר בסך של כ- 450,000 ש"ח שהוכנסו לאיזון בעוד שהיו צריכים להיות של הבעל בלבד.

הבעל ובאת כוחו הסכימו לשאר המסקנות של האקטואר בעניין איזון הנכסים.

בא כוח האישה טען שהכספים היו משותפים ועל האיש להוכיח שהם לא כאלו, הוכחה שלטענתו לא הובאה.

עוד טען בא כוח האישה שהבית של הורי הבעל בו התגוררו הצדדים שופץ על ידי הצדדים והושבח, את השבח צריכים לחלק בין הצדדים.

בין הצדדים ישנה הכחשה, האם השיפוץ נעשה על ידי הורי הבעל או מהחשבון המשותף וכמו כן מה גובה השיפוץ שנעשה.

לבקשת בא כוח האישה בדיון, בית הדין אפשר לבא כוח האישה להגיש שאלות הבהרה לאקטואר.

בתאריך כ' באדר תשע"ח (7.3.2018) התנהל דיון שרובו עסק בעניין הילדים ובסופו נידון גם עניין הרכוש.

באת כוח הבעל חזרה על טענתה (שורה 402 והלאה לפרוטוקול) בנוגע לכספים שהיו של הבעל והועברו במועד הקרע לחשבון המשותף שהוזכרו לעיל, כך שלטענתה מחלק האישה צריך לקזז סך של 233,000 ש"ח, כאשר לדבריה האקטואר השאיר את ההחלטה בידי בית הדין היות והכספים הועברו לחשבון המשותף ביום הקובע (שורות 426-429 לפרוטוקול). האישה עצמה אישרה שהיה לבעל חשבון נפרד לפני הנישואין לטענתה היא לא יודעת מה היה שם (שורות 458-460 לפרוטוקול).

לאחר שמיעת הצדדים ובאי כוחם בית הדין ניהל ישיבת גישור שלא עלתה יפה. לבקשת האישה ובא כוחה ניתנה החלטה על הגשת סיכומים בעניין הכתובה והרכוש, בית הדין הוסיף שאם בית הדין יראה צורך הוא יזמן את הצדדים לדיון נוסף. בנוסף, לאור טענות הצדדים בית הדין מינה אקטואר לבדיקת הכספים שהיו בחשבון הבנק של הצדדים.

בחוות דעת שהגיש האקטואר בתאריך י"ד באב תשע"ח (26.7.18) קיבל האקטואר את טענות הבעל באופן חלקי וכתב שיש לגרוע מאיזון הכספים מחלק האישה סך של 73,310 ש"ח כך שלפי חוות הדעת המתוקנת על הבעל להעביר לאישה באפשרות הראשונה סך של 365,131 ש"ח.

תגובת האיש ובאת כוחו

האיש ובאת כוחו לא קבלו את חוות דעת האקטואר. לטענתם האקטואר נטל סמכות לא לו בכך שהתעלם מהנתונים שהוצגו בפניו, וחרג מהסמכות שהגדיר בית הדין בהחלטה והיא בדיקת

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

חשבונות הבנק של הצדדים והוא הוריד סכומים מהחשבונות הפרטיים ושקלל משכורות של האיש שלטענת האישה נכנסו לחשבון הפרטי וזאת בלי לבדוק להיכן נכנסו משכורות האישה באותה תקופה.

היות ואין חולק שבחשבונו הפרטי של האיש בבנק הפועלים היה סך של 387,570 ש"ח וכספים אלו הועברו מחשבונו הפרטי של האיש ולא ממעגל החיים המשותפים, לפיכך יש לקזז מסך הכספים שעל האיש להעביר לאישה סך נוסף של 109,199 ש"ח, 60,199 ש"ח בגין ההפרש של הכסף בחשבון הפרטי של הבעל בבנק הפועלים, ועוד 40,000 ש"ח בגין החשבון בבנק המזרחי שהאקטואר הפחית ממנו את משכורות הבעל שנכנסו בשנים 2003-2004.

תגובת האישה ובא כוחה

האישה ובא כוחה לא מקבלים את חוות דעתו של האקטואר. לטענתם חוות הדעת מבוססת על מידע חלקי כאשר מידע זה סותר את דברי הבעל עצמו שאמר שהיה לו 80,000 ש"ח בעוד שבחוות הדעת נטען לסך של 105,963 ש"ח.

עוד נטען שהכסף שהיה בחשבון של הבעל נשא פירות, לפני הנישואין היה בחשבון סך של 214,000 ש"ח וסכום זה צמח לסך של 387,570 ש"ח וגם אם נאמר שהסכום עצמו שייך לבעל דין הפירות שנצברו במשך שנות הנישואין להתחלק בין הצדדים.

בעקבות בקשות של שני הצדדים והשאלות שעלו בעניין חוות דעתו של האקטואר, בית הדין אפשר דיון נוסף לדון בעניין. הדיון התקיים בתאריך י"ט באדר ב' תשע"ט (26.3.19) ולאחר מכן ניתנה לצדדים אפשרות נוספת להגשת השלמה לסיכומים. בדיון והסיכומים שהתקבלו לא עלה כל חידוש בעניין חוות דעת האקטואר.

טענות הצדדים בעניין הכתובה

לטענת האישה, כפי שעולה מטענותיה ובכתבי הסיכומים, היא זכאית לכתובה. היא אמנם עזבה את הבית אבל זאת בעקבות מעשי אלימות חוזרים ונשנים של הבעל כלפיה וכלפי הילדים שכללו אלימות מילולית ופיזית. וזאת בנוסף להתערבות בני משפחתו, שגרו בסמיכות מקום, בנעשה בחייהם ואף הם לדבריה תקפו אותה מילולית ופיזית.

לדברי האישה התנהגותו של הבעל הביאה אותה בלית ברירה לבריחה מהבית עם הילדים מחשש לשלומם, ביטחונם ואף לחייהם. למרות כל זאת האישה אף הסכימה לניסיון שלום הבית והגעה ליעוץ אצל פרופ' אלמגור, ניסיון שלא צלח. סוף דבר הבעל בהתנהגותו גרם לגירושי הצדדים והאישה זכאית לכתובה.

לטענת האיש, האישה אינה זכאית לכתובה. לדבריו, האישה במשך כל שנות הנישואין השפילה אותו, קיללה אותו, צעקה עליו ואף נהגה כלפיו באלימות פיזית. התנהגותה החריפה בעקבות ההריונות והיא הפכה להיות דיכאונית. האישה ברחה מהבית וזאת ללא כל סיבה, מה שאילץ את הבעל להגיש תביעת גירושין.

פסק דין

בעניין הרכוש בית הדין מקבל את טענות הבעל ובאת כוחו. לבעל היו שני חשבונות פרטיים בבנק הפועלים חשבון מספר [...] היה סך של 387,570 ש"ח ובבנק מזרחי חשבון מספר [...] היה סך של 80,000 ש"ח כספים אלו אינם ברי איזון, הואיל והיו בחשבונו של הבעל עוד לפני

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

החתונה ולא הועברו למאגר הכספיים המשפחתיים, ומעולם לא הייתה כוונת שיתוף בכספים אלו, משכך אין לאישה כל זכות בהם ולא בפירותיהם.

האקטואר קיבל ואישר את הדברים ולא ברור מדוע בחר להתעלם מהכספים שהיו בחשבונו של הבעל ולהפחית חלק מהם.

כאמור לעיל, גם הפירות אינם ברי איזון. פסק הדין שהובא בתגובת בא כוח האישה אין בו כדי לשלול קביעה זו, היות ושם הבעל השקיע זמן ומאמץ בזמן הנישואין כדי להשביח את כספו מה שאין כן בנידון דידן שלא הוכח דבר בנוגע להשקעה יוצאת דופן וחריגה.

משכך בית הדין קובע שמחלקה של האישה המופיעה בחוות הדעת של האקטואר יש לגרוע סך של 233,780 ש"ח ($387,570 + 80,000 = 467,560$, חלקי שניים).

לגבי הדירה של הורי הבעל בית הדין קובע שאין לאישה כל חלק בדירה.

האישה לא הוכיחה שהשיפוץ נעשה מהכספים המשותפים. על כך יש להוסיף שהדירה ניתנה לשימוש בני הזוג מהורי הבעל ללא כל תמורה, וגם אם נאמר שהשיפוץ נעשה מכספי בני הזוג, השיפוץ הועיל לבני הזוג בזמן שחיו בדירה והוא יכול להיות תמורה לשימוש בני הזוג בדירת ההורים, מה עוד שהאיש מכחיש טענת האישה, ולדבריו הוריו שילמו את השיפוץ.

בעניין הכתובה. הצדדים מכחישים זה את זה בדבר האחריות לגירושין והתנהלותם במשך חיי הנישואין הכחשה מקצה לקצה. לטענת האישה מדובר בבעל מתעלל ומכה שפגע פיזית בה ובילדים ומתוך שמאסה בחיי נישואין נאלצה לברוח מהבית. לטענת הבעל ההיפך הוא הנכון. האישה היא זו שהתעללה בו ובילדים נפשית והפעילה אלימות מילולית כלפיהם ובשלב כלשהו על דעת עצמה וללא כל סיבה ברחת מהבית.

יש לציין שלאורך הדיונים בית הדין רצה להפנות את הצדדים לבדיקת פוליוגרף בכל העניינים העומדים במחלוקת. הבעל הסכים והאישה סירבה והייתה מוכנה להיבדק רק בפוליוגרף משטרתי וזאת למרות שהוסבר לה שאין כזאת בדיקה. (עיין למשל בדיון מתאריך 14.7.16 שורות 39-46).

עם זאת בדיון אחרון שהתקיים בתאריך י"ט באדר ב' תשע"ט (26.3.19) הסכימה האישה לבדיקת פוליוגרף.

כאמור לעיל הדיון נקבע רק לעניין דו"ח האקטואר והניסיון להכניס את הפוליוגרף בדלת האחורית לא התקבל, בפרט שמדובר בשלב מאוד מאוחר של הדיונים. יש לציין שלהתרשמות בית הדין האישה מנסה לדחות את הקץ ולמשוך זמן.

למרות שבית הדין לא נכח בבית הצדדים ולא יודע כיצד הם התנהלו, במהלך הדיונים הרבים והארוכים שהתנהלו בבית הדין והדו"חות השונים שהוצגו בפניו, בית הדין נחשף והכיר את הצדדים, ולאור התרשמותו אין ספק שגרסת האיש מתאימה למציאות כפי שהכיר אותה בית הדין.

לאורך כל התנהלות התיק בבית הדין האם מנעה וסיכלה כל קשר של האב עם ילדיו עד כדי הגעתם למצב של ניכור הורי חריף וסירוב של הילדים הבוגרים לשהות עם האב.

האם השתמשה בכל האמצעים העומדים לרשותה ולשם כך רתמה את המשטרה ואת מערכת המשפט כדי לפגוע באב ובקשר שלו עם ילדיו. לשם כך האם לא בחלה לנקוט אף בצעדים שפוגעים באופן קיצוני בילדים המשותפים, ואולי גם בצורה בלתי הפיכה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

יש לציין שכנגד האב הוגשו תלונות על אלימות והילדים אף נחקרו על כך במשטרה. בתאריך כ"א בכסלו תשע"ו (3.12.15) הוגשו לבית הדין חומרי החקירה בהם נכתב במפורש שאין אפשרות להעריך את מהימנות התלונות כנגד האב. למותר לציין שכל תיקי החקירה כנגד האב נסגרו.

דר' גוטליב שבדק את הצדדים בנפרד, וכן את הילדים בנפרד ועם ההורים, ואף נחקר על כך ארוכות בבית הדין על ידי בא כוח האישה ובית הדין, האשים את האישה ביצירת מצב של ניכור הורי חריף בין האב לילדים בעיקר הבנות הבוגרות.

וכך כתב בדו"ח שנכתב בתאריך ט"ז באדר תשע"ז (14.3.17) (הדו"ח הוגש בבקשה של באת כוח האישה בתאריך כ"ב באדר תשע"ז (20.3.17)):

ההתרשמות מהאב הייתה כי באופן כללי מדובר באדם המתפקד בצורה נורמטיבית, הגישה שלו הייתה רגועה ועניינית, לא היה בבדיקתי את האב בכדי להצביע על כך כי הוא מחפש מאבקים או שהוא מבקש לפגוע באם. על אף הביקורת שלו ליחס לאם הוא מבין כי יש לכבד את המקום שלה בחייהם של הילדים.

האם לעומת זאת נוקטת בגישה מאוד עוינת ומאוד אגרסיבית. כלל אין היא מבינה כי הילדים זקוקים לקשר סביר עם שני ההורים וכי עליהם לראות את שני ההורים באינטראקציה סבירה. נראה כי כמה שהדבר היה תלוי בה היא הייתה שמחה אם האב היה נעלם. אין לאם כל יכולת לעודד את הילדים לקשר עם האב. היא מתקשה להשלים עם הממצאים של אנשי המקצוע אשר לא מצאו תימוכין לטענות שלה. אין לה כל רצון וכל יכולת להביא לידי סיום המאבק והמחלוקת.

בהמשך מאשים דר' גוטליב את האם שהיא פועלת בניגוד לאינטרסים של הילדים ובאופן שפוגע בהם:

אין כל ספק כי נכון להיום הבנות מאוד מזוהות איתה ועם עמדותיה. היא אמנם סבורה כי היא זו אשר בדבריה משקפת את העמדות של הבנות, אולם בפועל יש בהחלט מקום לחשוש כי המצב הוא בדיוק להפך. אני בהחלט יכול להבין ולקבל כי היו בעיות במערכת היחסים בין הגב' [ש'] למר [ש'] אולם אין בכך בכדי להגיד כי הבעיות שהיו בקשר ביניהם נמצאות בהכרח בקשר שבין האב לילדים. כמו כן קשה להשלים עם הגישה של האם לפיה כלל לא היו דברים טובים בהורות של האב, שעה שסמוך לפרידה נולדו לבני הזוג תאומים. אמנם ניתן לקבל כי יתכן ומר [ש'] לא תמיד נהג בתבונה יתירה בקשר שלו עם הילדים, אמנם לא היה בבדיקתי הן של האב עצמו והן של הילדים בכדי להצביע על מצב כה קיצוני כמו שהילדים והאם מנסים להציג. סבורני כי כיום הילדים מקבלים חיזוק מהאם לצורת חשיבה שהיא מוקצנת ומוגזמת ואשר בסופו של דבר היא חד צדדית וחד גונית באופן אשר איננה משקפת את המציאות.

בהמשך הדו"ח דר' גוטליב מציין שהילדים מחקו כל זכר טוב לאב בדומה למה שהאם עושה, ושההתרשמות מהאב אינה עולה בקנה אחד עם הגישה שלהן. ובנוסף מציין דר' גוטליב שהאב רוצה למצוא פתרונות ולהגיע להתנהלות נורמטיבית אולם אין לאם כל רצון ואולי גם יכולת לעשות זאת.

לסיים הדברים כותב דר' גוטליב וזה לשונו:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אין ספק כי חלק גדול מהטענות של ההורים הינם בגדר דברים אותם אין ביכולתי לברר, עם זאת, אם לשפוט מהדברים אותם ראיתי וחוויתי – כלי ראשון – הרי שהגישה של האם כלפי האב הינה עוינת מאוד ואין היא מצליחה להימנע מחשיפת הילדים לדבריה הקשים ביותר על האב, ובכך – להערכתך – להעמידם בקונפליקט נאמנות קשה ביותר. אכן יש מקום כי הניכור החלקי אותם מבטאים כיום הבנות בהתייחסות שלהם כלפי האב יופיע בעתיד גם כלפי הבנים.

לא היה בבדיקתי בכדי להצביע על כך שהאב מהווה סכנה לילדים. אדרבה ההתרשמות הברורה שלי היא כי אם נשקפת לילדים סכנה כלשהי הרי שהיא מגיעה מכיוונה של האם והייחס העוין שלה כלפי האב.

דברי הדו"ח מדברים בעד עצמם.

כאמור בדיון שהתנהל בתאריך כ' באדר תשע"ח (7.3.18) דר' גוטליב נחקר על הדו"ח על אופן הכנתו והאמצעים בהם השתמש וחזר על דבריו ואף ציין שצד האם מקדשים את המלחמה (שורה 45 לפרוטוקול).

גם בדו"ח שהוגש ע"י הרווחה [ק'] בתאריך י"א בתמוז תשע"ח (24.6.18) נכתב כדלהלן:

להערכת הח"מ הבעיה היא שגם אם האם מסיתה והבנות מוסתות גם היא וגם הן ומיוחד [ע'] מאמינים בלב שלם שאמנם מדובר באבא פוגעני.

גם אם אמונתן מושגת על כעסים עוינות שיצרו דימוי דמוני לאב שמעוות את המציאות, עדיין כש[ע'] בוכה ואומרת שהאב פגע בה היא מאמינה בכך [...] [ע'] חווה סוג של אילוף וכפיה ו[ד'] נמצאת בקונפליקט נאמנויות בין האב לבין אמה ואחותה, ולהערכתך גם הקטינים עלולים לחוש קונפליקט זה בעתיד.

לגבי השאלה מי הכשיל את ניסיון שלום הבית, אין לבית הדין ספק שהאישה אשמה בכך ובדיון שהתנהל בתאריך ח' בתמוז תשע"ו (14.7.16) שורות 82 והלאה בית הדין התייחס לשאלה זו, וזה לשון הפרוטוקול:

בית הדין: כמה היא?

ב"כ האישה: 555,000 ש"ח.

בית הדין: אתה חושב שמגיע לה?

בא כוח האישה: כן, מגיע לה, הבעל תבע גירושין.

בית הדין: היא מעולם לא רצתה שלום בית?

בא כוח האישה: בגללה הלכו לאלמגור. היא ביקשה.

בית הדין: והיא הכשילה [...].

מכל האמור עולה שהאישה היא זאת שגרמה לגירושין במעשיה ובהתנהלותה, מעשים שהמשיכו גם לאחר הפירוד והגירושין, ואם כן האישה הפסידה את כתובתה, וזאת מבלי להיכנס לדיון על הפסד כתובה באישה שהגישה תלונות שווא כנגד הבעל.

ועיין בזה בתיק מספר 812600/1 (פסק דין בבית הדין הגדול) פסק דין יסודי באשר לשלילת כתובה לאישה שהלינה תלונת סרק על בעלה במשטרה. להלן דברי כב' הרב ציון אלגרבלו שליט"א בפסק הדין הנ"ל:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

באשר לכתובה ותוספתה, יש להפסידה הנ"ל לאור המעשה החמור של הגשת תלונות שווא, ואפילו שלא הייתה התראה, מכל מקום חומרתה של הגשת תלונות שווא ידועה לכל ואין צורך בהתראה. ואין לדמות נידונינו לדין גיזמה על בעלה להורגו (המובא באבן העזר סימן קט"ו בהגהה) שיש צורך התראה, שהמדובר שם בגיזמה ולא עשתה שום מעשה, מה שאין כן בנידונינו שהאישה הגישה בפועל תלונות שווא במשטרה. והגם שהמדובר בתגובת לוואי מכל מקום היא לא מידתית, וכן נראה שהריב ומדון שהיה מנת חלקם של הצדדים האישה לא טמנה ידה בצלחת בריבים שביניהם, וחדשותיה נגד הבעל גרמו לבעל לעזוב הבית באופן שהמצב כפי המתואר לא אפשר לבעל להמשיך להתגורר עם האישה בכפיפה אחת, ויש להפסידה כתובתה. וכן כנימוק נוסף להפסד כתובה יש להוכיח מדין משיאתו שם רע בשכניו שמפסידה כתובתה, וק"ו בנידונינו שבתלונה שווא על הטרדה מינית, גרמה לו בושת פנים ברשויות. ובעקבות הפרסום ברשויות מתפרסם אצל אחרים בבחינת אוזניים לכותל, ועיין במהריק"ש סי' קט"ז בנושא אישה שקנתה סם רעיל וגמרה בדעתה להאכילו לבעלה ולא יצא זממה שיש להפסידה כתובתה ללא התראה. וכן עיין בספר גינת ורדים חלק אבן העזר כלל ד' סימן א' בנידון אישה שעושה כשפים לבעלה ומשקה אותו משקה העשוי משחיקת אבן מסוימת שסגולתה למצוא חן וחסד בפניו, והבעל נפל למשכב וחלה כתוצאה מכך, שיש להפסידה כתובתה אם תמשיך בכך מאחר ועל העבר אי אפשר להפסידה כתובה היות והייתה לה כוונה טובה, משא"כ להבא וזאת אפ' ללא התראה כפי שעולה מתשובת מהריק"ש הנ"ל ודון מיניה ואוקי באתרין שכל שהמעשה חמור יש להפסיד האישה ללא התראה.

יצויין כי מודע אני למ"ש בספר מהר"י אדריבי סי' נ"ב באישה שמחרפת בעלה ומקללת אותו ואת אביו ואת אמו ומאשימה אותו ששוכב עם בתו הנשואה ואיננה מניחתו ליכנס לבית בתו וחתנו ונועלת על כל בגדיו ומשברת כלי אכילה עם האוכל בתוכם הנשלחים אליו מביתה שכתב הרב המחבר ומובאים דבריו בכנה"ג אבן העזר סי' קטו' הגה"ט אות יא' שדווקא במקללת יולדיו בפניו וכל השנויים כאן מפסדת כתובתה אבל שאר ביזויין שלא הוזכרו במשנה פרק אע"פ אינה מפסדת כתובתה. מ"מ נראה דרב גובריה מהריק"ש וגינת ורדים שיש לסמוך עליהם להפסידה כתובתה בצירוף יתר הנימוקים שכתבתי.

לאור האמור, יש לקבל את הערעור והאישה חייבת להתגרש במועד הקרוב שיקבע בית הדין וכן יש להפסידה כתובה ותוספת כתובה.

ודברים אלו שייכים אף לנידון דנן, בהם מלבד הגשת תלונות סרק במשטרה כנגד הבעל, התובעת אף גרמה ליחס עוין של הבנות כלפי האב כדברי מר ד"ר גוטליב:

האם לעומת זאת נוקטת בגישה מאוד עוינת ומאוד אגרסיבית כלל אין היא מבינה כי הילדים זקוקים לקשר סביר עם שני ההורים וכי עליהם לראות את שני ההורים באינטראקציה סבירה, נראה כי כמה שהדבר היה תלוי בה היא הייתה שמחה אם האב היה נעלם. אין לאם כל יכולת לעודד את הילדים לקשר עם האב היא מתקשה להשלים עם הממצאים של אנשי המקצוע אשר לא מצאו תימוכין לטענות שלה, אין לה כל רצון וכל יכולת להביא לידי סיום המאבק והמחלוקת [...] זאת אם לשפוט מהדברים אותם ראיתי וחווייתי – כלי ראשון – הרי שהגישה של האם כלפי האב הינה עוינת מאוד, ואין היא מצליחה להימנע מחשיפת הילדים לדבריה הקשים ביותר על האב ובכך – להערכתני – להעמידם בקונפליקט נאמנות קשה ביותר. אכן יש מקום כי

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הניכור החלקי אותם מבטאים כיום הבנות בהתייחסות שלהם כלפי האב יופיע בעתיד גם כלפי הבנים.

די בדברי מר ד"ר גוטליב בכדי לדחות את תביעת האישה לכתובה.

בנוסף לכל זה כהערת ביניים, הסכום המצוין בכתובה, כאמור לעיל, הוא 555,555 ש"ח. סכום זה נכתב פעמים רבות כנגד עין הרע ודנו בדבר הפוסקים כיצד יש להתייחס לכתובה בסכום זה.

ובנוסף לכל האמור, יש לציין שבלאו הכי אין אנו פוסקים גם כתובה וגם איזון זכויות לטובת האישה. גם אם היה מקום לפשר ולתת לאישה חלק מכתובתה, הרי במקרה שלפנינו, שהאישה לפי דו"ח האקטואר זכאית לסכום של יותר מ-260,000 ש"ח, אם כן גם לפי פס"ד היא זוכה בסכום הגון שיש בו בכדי לתת מענה הוגן בדרך של פשרה לכתובה, גם לו הייתה זכאית לה.

פסק דין

על הבעל להעביר לאישה סך של 131,351 ש"ח עבור איזון משאבים תוך 30 יום. האישה אינה זכאית לכתובתה.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום ח' בסיון התשע"ט (11/06/2019).

הרב משה זאדה

הרב אלעד עלי

הרב דניאל אדרי – אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה